

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-42/12

**Priština,
5. mart 2013. godine**

U postupku

B.S

Podnosilac zahteva

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u zahtevu podnosioca zahteva povodom odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/29/2008 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA14194), od dana 19. decembra 2008. godine, nakon zasedanja održanog dana 5. marta 2013. godine, donosi sledeće

REŠENJE

**Predmet je vraćen KAI pošto Žalbeno veće KAI nije nadležan sud.
Zahtev podnosioca zahteva se ne može tumačiti kako žalba.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 21. septembra 2006. godine, B.S je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed imovine koja se nalazi u Peći, Jablanica/Ljesanska. Obrazac za prijem zahteva potpisan od strane podnosioca zahteva se sastoji od sledećih podataka: parcela br. 40 u površini od 9 ari i 82 m². Zahtev je upisan u KAI pod brojem KPA14194.

Posedovni list br. 24, od dana 7. novembra 2007. godine, međutim pokazuje da se parcela br. 40 sastoji od tri dela: kuće u površini od 54 m², dvorišta u površini od 5 ari i livade u površini od 9 ari i 82 m².

Odlukom KPCC/D/A/29/2008 od dana 19. decembra 2008. godine, specificiranom Overenom odlukom od dana 17. marta 2009. godine, KIZK je prihvatila zahtev za ponovni posed nad "parcelom br. 40, u površini od 0 He, 9Ar, 82m²".

Pošto je podnosilac zahteva ovlastio Balkanski centar za migracije i humanitarne aktivnosti (BCM) da primi bilo kakvu odluku i ostale dopise (ograničeno punomoćje od dana 26. oktobra 2011. godine), odluka KIZK je uručena BCM dana 09. novembra 2011. godine.

Dana 31. januara 2012. godine, podnosilac zahteva je dostavio sledeći zahtev:

*"Kosovska agencija za imovinu
Sekretarijat za zaštitu privatne imovine, Priština*

Vašom odlukom KPA 14194 – po posedovnom listu br.. 24, opština Peć, KO Jablanica (Ljesavska), a u vezi sa mojim podneskom od dana 12.05.2011. god. priznali ste mi pravo vlasništva, ali samo za deo parc. br. 40, u površini od 9 ari i 82 m².

Kako prednjom odlukom niste obuhvatili celokupnu površinu parcele broj 40, to molim da mi naknadnom priznate pravo vlasništva na ostatak imovine za parcelu 40 po posedovnom listu br. 24 i to za:

- Deo parcele 40, u površini od 00 he 00 ari i 54 m² – zemljište kuća i*
- Deo parcele 40, u površini od 00 he 05 ar i 00 m² – zemljište dvorište."*

Dalje u svom dopisu on podseća KAI o nekoliko zahteva u vezi ostalih predmeta pred KAI, posebno o zahtev za administriranje nekoliko imovina.

KAI je tumačila ovaj zahtev kao žalbu i poslala isti Žalbenom veću KAI. Na nalog Veća od dana 21. januara 2013. godine, KIZK je objasnila da je podnosilac zahteva potraživano jedino 9 ari i 82 m² parcele, odluka iz 2008. godine se tačno odnosi jedino na ovaj deo parcele.

Pravno obrazloženje:

Predmet se treba vratiti KIZK bez odluke na žalbu pošto zahtev podnosioca zahteva se ne sastoji od žalbe. Podnosilac zahteva još uvek ne želi da Žalbena veće KAI odluči, već graniči sam sebe (među ostalog) na zahtev za Kosovsku agenciju za imovinu da proširi svoju odluku na ostale delove parcele.

Ovo tumačenje zahteva podnosioca zahteva prvobitno rezultira iz samog teksta zahteva: Podnosilac zahteva ne koristi reč “žalba” kao što se očekuje ako bi isti želeo da uloži žalbu (što se odnosi na trošak). Dalje, podnosilac zahteva ne navodi nijedan razloga zbog kojeg bi ova odluka mogla biti napadnuta žalbom (pogrešna primena zakona, pogrešno ustanovljavanje činjenica). Podnosilac zahteva takođe ne zahteva od Suda da preinači odluku, već od Kosovske agencije za imovinu („Vaša odluka“, „Vi“) da preinači odluku. Na kraju, podnosilac zahteva u svom dokumentu uključuje zahteve za ostale imovinske zahteve, među kojima i zahtev da preuzme administriranje njegove imovine. Ovi zahtevi ne mogu biti ispunjeni od strane Suda, već jedino od strane KAI.

Sud želi dodati da zahtev podnosioca zahteva nije stigao u KAI u vremenskom roku od 30 dana nakon uručenja odluke, kao što je zakonom predviđeno za žalbu (član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079). Da podnosilac zahteva nije poslao njegov zahtev u vremenskom roku predviđenom za žalbu se takođe može videti kao indikacija da podnosilac zahteva nije želeo da uloži žalbu (koja bi bila neprihvatljiva).

Iz svega ovoga rezultira da podnosilac zahteva nije želeo da žalbom napadne odluku, već zahteva dalje radnje od strane KAI/KIZK. Bez žalbe, međutim, Sud ne može odlučiti na odluku KIZK.

KAI/KIZK treba reagovati na zahtev podnosioca zahteva, a posebno odluči povodom delova parcele br. 40 povodom koje KIZK nije odlučila.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar